

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. София, 06.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 07.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **8171** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба, депозирана от Висшия адвокатски съвет чрез адв. Н. против Решение № ППН-01-1880/ 2019 от 27. 07. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни /Комисията, КЗЛД/. С посочения административен акт КЗЛД е обявила за основателна жалба на К. И. Ч., с рег. № ППН-01-1880 от 18. 12. 2019 г., поради което и за нарушение на чл. 15, § 1 във вр. с чл. 5, § 1, б. а“ от ОРЗД /принцип на добросъвестността/, на основание чл. 58, § 2, б. „в“ от ОРЗД е разпоредила на администратора да предостави на К. И. Ч. искания със заявлението достъп до негови лични данни и информация /правилните и неправилните отговори на теста и техния брой/, в двуседмичен срок от влизане в сила на решението. Разпоредено е на Висшия адвокатски съвет да разработи и приеме правила/процедури, които да уреждат достъпа на физически лица до информацията, която касае техните резултати от проведени изпити, включително дадените правилни и неправилни отговори и техния брой, като е определен срок за изпълнение на разпореждането – 3 месечен от влизане на решението в сила.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение в посочената част, като издадено в противоречие с материалния закон. Претендира се от съда да постанови решение, с което да бъде отменен административният акт, както и

да бъдат присъдени направените по делото разноси. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания акт на КЗЛД. Сочи аргументи и в допълнително представени писмени бележки.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни в представени по делото писмени бележки представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – К. Ч. сочи аргументи за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното:

Жалбата на Висшия адвокатски съвет е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу административен акт, който подлежи на обжалване. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, както и в предписаната от закона форма.

На 27. 11. 2019 г. К. И. Ч. е депозирал пред Висшия адвокатски съвет искане за достъп до данни – резултати и оценен тест от изпита за адвокати и младши адвокати, сесия есен 2019 г. Посочил е конкретно, че за избягване на всякакво съмнение, иска да му бъде предоставена оценената писмена работа, в която е видно кои негови отговори на тестовите въпроси са верни и кои – грешни, както и всяка друга свързана информация. Предвид така депозираното искане, е изготвен отговор от длъжностно лице по защита на личните данни, определено на основание чл. 37, § 1, б. „б“ във вр. с т. 7 от Регламент 2016/679 за защита на личните данни от Висшия адвокатски съвет от 4. 12. 2019 г., в който е посочено, че искането за предоставяне на достъп вече е удовлетворено чрез публичното оповестяване на резултатите от писмените изпити под формата на тест по предвидения в Наредба № 2/ 29. 10. 2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати /Наредбата/ ред, чрез публикуването на резултатите на участниците, издържали първата част от изпита под формата на тест, на интернет страницата на ВАДвС и на табло в сградата на администратора /л. 82 - 85 от делото/.

С жалба рег. № ППН-01-1880/ 18. 12. 2019 г. К. Ч. е сезирал КЗЛД с твърдения за незаконосъобразно отказан достъп до лични данни - писмена работа от тест от изпита за младши адвокати, сесия 2019 г., включително начина на оценяване, който отказ е обективизиран в писмо на Висшия адвокатски съвет от 4. 12. 2019 г.

В хода на производството пред КЗЛД Висшият адвокатски съвет е представил на К. И. Ч. достъп до неговия тест от есенната сесия на изпита за адвокати и младши адвокати. Били представени още Протокол № 1 от 2. 11. 2019 г. за проведен писмен изпит на кандидатите за адвокати и младши адвокати, Първа част – 02. 11. 2019 г. – решаване на тест, Списък на кандидатите, издържали теста и допуснати до втора част от писмения изпит за адвокати и младши адвокати, който ще се проведе на 3. 11. 2019 г.,

Протокол за разархивиране на тестовете, Предписание № 12 от 18. 12. 2019 г. за предприемане на действия за унищожаване на всички писмени работи на участниците в есенната изпитна сесия на 2019 г., поради изтекъл срок на съхранение и липса на предявени правни претенции. В хода на административното производство пред КЗЛД било уточнено, че изпитната комисия извършва проверка на дадените от всеки кандидат отговори чрез шаблон, който се налага върху самата писмена работа.

Попълненият от К. Ч. тест отново му е предоставен и в настоящето съдебно производство, в проведеното открито съдебно заседание на 7. 12. 2020 г.

С обжалваното Решение № ППН-01-1880/ 2019 от 27. 07. 2020 г. КЗЛД е обявила за основателна жалба на К. И. Ч., с рег. № ППН-01-1880 от 18. 12. 2019 г., поради което и за нарушение на чл. 15, § 1 във вр. с чл. 5, § 1, б. а“ от ОРЗД /принцип на добросъвестността/, на основание чл. 58, § 2, б. „в“ от ОРЗД е разпоредила на администратора да предостави на К. И. Ч. искания със заявлението достъп до негови лични данни и информация /правилните и неправилните отговори на теста и техният брой/, в двуседмичен срок от влизане в сила на решението. С оспорения административен акт е разпоредено на Висшия адвокатски съвет да разработи и приеме правила/процедури, които да уреждат достъпа на физически лица до информацията, която касае техните резултати от проведени изпити, включително дадените правилни и неправилни отговори и техният брой, като е определен срок за изпълнение на разпореждането – 3 месечен от влизане на решението в сила.

За да постанови този резултат, КЗЛД е приела, че Наредба № 2 от 29. 10. 2014 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати не дава отговор относно това как се извършва проверката на самите изпитни работи, а само указва начина на оценяване, като е отразено също, че неправилно Висшият адвокатски съвет не отваря малките пликосе с имената на кандидатите. КЗЛД се е обосновала, че исканият достъп до данни и информация, така както е заявен от жалбоподателя с процесното искане, попада в приложното поле на понятието „лични данни“. Комисията е направила извод, че писмените отговори, дадени от кандидата на изпит за професионални умения, съставляват информация, която е свързана с неговата личност, като най-напред съдържанието на тези отговори отразява равнището на знания и умения на кандидата в определена област, както и евентуално мисловния процес, преценката и критичното му мислене. Като лични данни КЗЛД е преценила и постигнатия от кандидата резултат – верни и грешни отговори, техният брой и процент в съотношение помежду им.

Поради това, Комисията е приела, че писмената работа и постигнатият от кандидата резултат попадат в приложното поле на понятието „лични данни“, тъй като това е информация, която е свързана и се отнася до конкретен кандидат, чиято идентификация е възможна във всеки един момент чрез отварянето на малкия плик. КЗЛД е посочила още, че публикуването на резултатите единственото на кандидатите, които са издържали успешно теста, по никакъв начин не представлява предоставен достъп до резултата и оценен тест. В тази връзка Комисията е достигнала до извод, че наличието на правила от Висшия адвокатски съвет не води до неприложимост на чл. 15, § 1 от ОРЗД, тъй като не променя квалификацията на информацията, която се съдържа в писмената работа и постигнатите резултати като лични данни. Направила е заключение, че в националното законодателство липсват правила, които да регламентират изпитната процедура, в това число и достъпа на кандидатите до резултатите от проведените изпити и тяхното оспорване.

Предвид това, КЗЛД е приела, че Висшият адвокатски съвет е нарушил принципа на добросъвестността по чл. 5, § 1. б. „а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните/, задължаващ администратора да положи необходимата грижа, за да бъдат обработвани данните законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните. На основание чл. 58, § 2, б. „в“ от ОРЗД е разпоредила на администратора да предостави на К. И. Ч. искания със заявлението достъп до негови лични данни и информация /правилните и неправилните отговори на теста и техния брой/, в двуседмичен срок от влизане в сила на решението. Разпоредено е на Висшия адвокатски съвет да разработи и приеме правила/процедури, които да уреждат достъпа на физически лица до информацията, която касае техните резултати от проведени изпити, включително дадените правилни и неправилни отговори и техния брой, като е определен срок за изпълнение на разпореджението – 3 месечен от влизане на решението в сила.

Обжалваното Решение № ППН-01-1880/ 2019 от 27. 07. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни, е правилно.

Съдът напълно споделя становището на административния орган, че в конкретния случай попълненият от К. Ч. тест, както и информацията, която съдържаща резултатите от теста, попадат в приложното поле на чл. 4, § 1 от ОРЗД, съгласно който „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /„субект на данни“/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Това е така, тъй като дадените от К. Ч. отговори в писмената работа – тест съдържат информация за неговото ниво на познания в съответната област, които са строго индивидуални за всеки човек /независимо от факта, че и други кандидати биха могли да дадат идентични отговори на същия тест/. Постигнатият от кандидата резултат също представлява лични данни по смисъла на чл. 4 от ОРЗД, тъй като съдържа строго индивидуална информация, която се отнася до конкретния кандидат и която отразява нивото му на познания спрямо останалите кандидати и спрямо изискванията за постигане на успех на самия изпит. В тази връзка, законосъобразно КЗЛД е приела за относимо съображение 63 от ОРЗД. Вярно е, че там е посочено правото на достъп до медицински диагнози и резултати от прегледи /във връзка със здравословното състояние/, но в българския тълковен речник освен като определяне на заболяването въз основа на обстоен преглед и проведени изследвания, като диагноза следва да се приеме и преценка за състоянието, същността и възможностите на нещо.

Ето защо, понятието „диагноза“, употребено в съображение 63 от ОРЗД, следва да се тълкува не в тесен, а в широк смисъл, като се съобрази, че резултатите от проведените изпити също представляват лични данни, тъй като чрез тях се извършва преценка за възможностите на конкретния кандидат да издържи или да не издържи успешно конкретен изпит, в съответствие с правилата на самия изпит.

Съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че предоставянето в оригинал на писмения тест, съдържащ дадените от К. Ч. отговори, е изпълнило изискването за предоставяне на личните данни в обема, изискан от К. Ч., а именно - резултати и оценен тест от изпита за адвокати и младши адвокати, сесия есен 2019 г. Както в хода на административното производство, така и в съдебното производство се установи, че писменият тест, попълнен от К. Ч., не съдържа информация относно обстоятелството кои негови отговори са верни и кои – са грешни. Следователно, личните данни, представляващи постигнатите от К. Ч. резултати, не са били предоставени на същия, макар изрично да са били поискани от него.

В тази връзка следва се посочи, че няма никакво значение по какъв начин се осъществява проверката на изпитната работа – дали чрез шаблон, който се налага върху всяка една от писмените работи, дали се извършва чрез предварително определени на отделен лист верни отговори или пък по друг различен начин. Вярно е, че самият шаблон, с който се проверяват тестовете, по никакъв начин не съдържа лични данни и следователно – безпредметно е предоставянето на същия на К. Ч. В., в искането на заинтересованата страна К. Ч. изобщо не се съдържа желание да получи достъп до шаблона.

Но Висшият адвокатски съвет е пропуснал да съобрази, че чрез шаблона, който в конкретния случай улеснява Комисията по чл. 5 от Наредба № 2/ 29. 10. 2004 г. да извърши проверка на писмените работи, се обективират конкретните резултати на всеки отделен кандидат, при налагането на шаблона върху съответната писмена работа и които резултати безсъмнено представляват лични данни. Обстоятелството, че тези конкретни резултати не се обявяват нито върху самият тест, нито по друг начин, когато кандидатът не е отговорил на повече от 80 % на въпросите, по никакъв начин не променя характера на тези резултати като лични данни, а още по-малко – по никакъв начин не дава основание да се откаже достъпът до тях.

В конкретния случай Висшият адвокатски съвет е следвало да предостави достъп до постигнатите резултати от К. Ч., не като му предостави шаблон /в каквато насока неоснователно са изложени аргументи от процесуалния представител на жалбоподателя/, а като му посочи кои негови отговори са били верни, кои - грешни, какъв е общият резултат от проведеният тест. Това е могло да стане по различни начини – чрез отбелязване на верните отговори и резултата върху самият тест, чрез предоставяне на списък с всички верни отговори, който списък да е неразделна част от теста, чрез отделно уведомяване в писмо или по друг подходящ начин. След като това не е сторено, правилно КЗЛД е приела, че искането на К. Ч., направено с писмото от 27. 11. 2019 г. до Висшия адвокатски съвет, не е удовлетворено в пълнота.

Ето защо, предоставянето единствено на попълнения от К. Ч. тест не е било достатъчно, за да се приеме, че са му предоставени всички поискани от него лични данни и законосъобразно КЗЛД не се е съобщила с искането на Висшия адвокатски съвет да остави преписката без разглеждане и да прекрати административното производство. Поради това, не се споделя и твърдението, че КЗЛД се е произнесла по недопустима жалба, тъй като е издала задължително разпореждане и е задължила Висшия адвокатски съвет да изпълни действия, които вече са били изпълнени.

Не се споделя и твърдението на процесуалния представител на Висшия адвокатски съвет, че след като не съществува в обективната действителност документ под каквато и да било форма, включително шаблон, който да съдържа верните и/или грешните

отговори на К. Ч., искането му е с невъзможен предмет, тъй като Висшият адвокатски съвет няма възможност да предостави документ, който изобщо не съществува.

На първо място, К. Ч. не е поискал документ, а информация за резултатите и оценения тест от изпита за младши адвокати. Освен това, липсата на изричен документ, съдържащ верни и/или грешни отговори на К. Ч. не обуславя предпоставките за отказ да му бъде предоставен достъп до тези лични данни, тъй като именно тези него данни са послужили като основание същият да не бъде допуснат до следващия етап на изпита за младши адвокати.

Съдът не споделя и виждането на процесуалния представител на жалбоподателя, че КЗЛД не е обсъдила всички събрани доказателства по делото, включително и предложеното споразумение, което К. Ч. първоначално е приел, а впоследствие е отказал да подпише. Според съда КЗЛД е обсъдила всички относими и необходими доказателства за правилното решаване на спора, сред които според съда предложеното споразумение не попада. Това е така, тъй като в проведеното пред административния орган заседание К. Ч. изрично е заявил, че не желае да подпише споразумение с Висшия адвокатски съвет, като държи КЗЛД да се произнесе по основателността на неговата жалба. Поради това, предложеното от Висшия адвокатски съвет и неприето от К. Ч. споразумение не представлява доказателство, което е относимо за правилното решаване на спора. КЗЛД е предоставила възможност на страните да представят доказателства във връзка с изложените в жалбата твърдения.

Не може са се приеме, че след като името на кандидата не в списъка с публикуваните кандидати и следователно е отговорил на по-малко от 80% от поставените въпроси, липсата на неговото име в списъка с допуснати кандидати е равнозначно на предоставяне на резултатите от неговия тест. Самият К. Ч. в съдебното заседание, а и в хода на административното производство е заявил, че не оспорва резултатите от теста.

Същевременно липсва конкретика колко от дадените от него отговори са верни, колко е техният общ брой, и какъв е процентът на дадени верни отговори. Непрякото информиране на кандидата, че е дал по-малко от 80 % верни отговори /след като името му не фигурира в публикувания списък по чл. 12, ал. 8 от Наредба № 2/ 29. 10. 2004 г./, по никакъв начин не отговаря на изискването за предоставяне на лични данни, съдържащи неговите резултати, тъй като и към датата на постановяване на настоящето решение остава напълно неясно какви точно са те.

В., неоснователно е твърдението на процесуалния представител на Висшия адвокатски съвет, че следва да се публикуват единствено имената на кандидатите, които успешно са издържали първата част от изпита – писмен тест. Съгласно чл. 12, ал. 7 от Наредба № 2 от 29 октомври 2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати тестът се оценява с "издържал" и "неиздържал". Оценка "издържал" се поставя на кандидат, отговорил правилно на най-малко 80 % от въпросите, като оценката се нанася върху теста и се вписва в протокол, който се подписва от всички членове на изпитната комисия.

Разпоредбата на чл. 12, ал. 8 от Наредба № 2/ 29. 10. 2004 г. предвижда, че резултатите от оценяването на теста се обявяват от комисията в същия ден

или най-късно три часа преди започването на втората част от писмения изпит в списък, който се публикува на интернет страницата на Висшия адвокатски съвет и се поставя на табло в сградата на съвета. В тази връзка обстоятелството, че съгласно чл. 12, ал. 7 от Наредбата е посочено, че оценките на издържалите теста кандидати се нанасят върху теста и вписват в протокол, който се подписва от всички членове на комисията, не означава, че липсва законово задължение за публикуването и на списък на онези кандидати, които не са издържали успешно теста.

Дори да се приеме тезата на процесуалния представител на жалбоподателя, че съгласно Наредба № 2/ 29. 10. 2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати се публикува единствено списък с имената на издържалите писмения тест кандидати /което становище съдът не споделя/, това не означава, че е ограничено правото на лицето да получи достъп до личните си данни, съдържащи неговите резултати и оценен тест от изпита за адвокати и младши адвокати, сесия есен 2019 г.

Вярно е, че срокът за съхранение на личните данни е изтекъл на 17. 12 2019 г., като е дадено Предписание № 12/ 18 12. 2019 г. за тяхното унищожаване. Въпреки това обаче, от изявление на процесуалния представител на Висшия адвокатски съвет, направено в проведеното пред административния орган заседание, се установява, че същите не са унищожени, поради което не е съществувало каквото и да било препятствие искането на К. Ч. да бъде удовлетворено и към датата на провеждане на производството пред КЗЛД.

Макар съдът да се солидаризира със становището на процесуалния представител на Висшия адвокатски съвет, че отбелязването на отговорите на теста със знак „X“ не предоставя достатъчна възможност за идентифициране на лицето, според настоящия съдебен състав, макар и в силно ограничена степен, поставянето на знак „X“ съдържа информация за почерка на съответното лице, която информация, в съвкупност с конкретно дадените отговори на теста /които отговори пък са специфични за умствената идентичност на лицето/ представляват информация, свързана с конкретно лице, което може да бъде пряко или непряко идентифицирано. Индивидуализацията на едно лице може да се извърши чрез различни специфични характеристики, присъщи за всеки един човек, но същевременно отличаващи хората едни от други - външен вид, почерк, познания в съответна област, сфера на занимание, интереси и др. Ето защо, макар и според настоящия съдебен състав отбелязването на отговорите със знак „X“ да не е достатъчно за персонализацията на лицето, то чрез поставяне на посочения символ върху конкретни отговори се предоставя възможност за идентифициране на лицето, тъй като те отразяват специфични характеристики от неговата индивидуалност, които го отличават от останалите, а именно – познанията му, отразени при попълването на проведения тест, както и /макар в силно ограничен обем/ данни за неговия почерк.

Вярно е, че в хипотеза на идентични отговори на един и същи тест, дадени от различни кандидати и ограничеността при индивидуализацията на почерка, идентификацията на съответното лице би била силно затруднена. Но в конкретния случай идентификацията на конкретния кандидат се извършва

чрез съвкупност от няколко компонента – от една страна дадените отговори на теста, маркирани с почерка на съответното лице и от друга страна - отбелязването на името в малкия плик, който, заедно с теста, е поставен в отделен плик за всеки кандидат, в съответствие с разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от Наредба № 2/ 29. 10. 2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати. Следва да се посочи също така, че съгласно изречение последно от посочената разпоредба, малкият плик се отваря след оценяването на теста, като не е предвидено ограничение отварянето на малките пликове да се извършва само по отношение на тези кандидати, които успешно са издържали теста.

Ето защо, съдът приема, че както дадените отговори, така и резултатите на писмената работа на Качен Ч. представляват лични данни по смисъла на чл. 4, § 1 от ОРЗД.

Отделно от това, не се установява по какъв начин представянето на достъп на К. Ч. би засегнало правата на трети лица. Не на последно място, липсата на уредба за начина на предоставяне на достъп до собствени лични данни във връзка с проведения конкурс по Наредба № 2/ 29. 10. 2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати, не следва да накърни правото на конкретно лице да поиска и да получи достъп до същите.

Поради изложеното, законосъобразен е изводът на КЗЛД, че след като в месечния срок не е предоставил достъпа – предмет на искането на К. Ч., а именно - достъп до резултатите от писмената му работа – тест, Висшият адвокатски съвет е нарушил чл. 15, § 1 във вр. с чл. 5, § 1, б. а“ от ОРЗД, поради което правилно на основание чл. 58, § 2, б. „в“ от ОРЗД е разпоредила на администратора на предостави да предостави на К. И. Ч. искания със заявлението достъп до негови лични данни и информация /правилните и неправилните отговори на теста и техния брой/, в двуседмичен срок от влизане в сила на решението.

Доколкото и в Наредба № 2 от 29 октомври 2004 г. за условията и реда за провеждане на изпита за адвокати и младши адвокати липсват ясни правила, които да уреждат достъпа на физически лица до информацията, която касае техните резултати от проведените изпити, включително дадените правилни и неправилни отговори и техния брой, законосъобразно КЗЛД е указала на администратора на лични данни да разработи и приеме правила/процедури в тази насока.

Предвид това, Решение № ППН-01-1880/ 2019 от 27. 07. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, поради което жалбата на Висшият адвокатски съвет следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, основателни се явяват исканията за присъждане на направените по делото разноски от страна на КЗЛД. Висшият адвокатски съвет следва да бъде осъден да заплати на КЗЛД направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на

осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Висшия адвокатски съвет против Решение № ППН-01-1880/ 2019 от 27. 07. 2020 г., постановено от Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Висшия адвокатски съвет да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: